

FELSŐ-ZEMPLÉN

TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:

Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:

Török-utca 220. szám.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmertetlen levelek nem fogadtatnak el.

— Nyit-tér soronként 20 kr. —

Hirdetések jutányosan számítatnak.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Égész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

KIADÓHIVATAL:

Hova az előfizetések, hirdetési és nyilttéri díjak küldendők:

Landesman B. könyvnyomdája.

Magunkról — magunknak.

Keleti nép vagyunk és büszkén nevezük magunkat a „kelet népének.”

Néhány lelkes történetírónk visszavitte származásunkat a bibliai filisteusokig.

Ezek szerint Goliáth is egyik őstünk volt, egy olyan őstünk, a kit a kicsi Dávid igen könnyű szerrel leparittyázott.

Olyan nép vagyunk, mely II. Ramsest, Dárius Códomannust, macedoniai Sándort, Berengárt, Aetiust, Arnulfot, Szolimánt, stb. — szóval egy tucat világhódítót megalázott, megvert, legyőzött . . . és ma még ott sem igen tudunk súlyt szerezni törekvésünknek, akaratainknak, a hol legelső sorban kellene.

Pedig hát ha nem is a fegyver, hanem legalább ha bot és puska végére szedhetnénk simaképi és másforma elnyomóinkat és ellenségeinket, kétségtelenül mi lennénk a győztesek; így pedig, hogy a census, a képzettség, a szó, az összetartás, a polgári tekintély sulya dönt, azok szorítanak minden alkalommal háttérbe, kik e hatalmas fegyverekkel rendelkeznek, mert mi ezeket csak hiányaink és vereségeinkben ismerjük.

Nincs súlytadó vagyónunk, nincs a mai viszonyokhoz megkívántató képzettségünk, nincs meggyőző, okfejtő szavunk, mely érveket emelni és állérveket megdönteni képes volna . . . és természetes, nincs tekintélyünk.

Pedig hát mindez másképp lehetne.

A vagyonosodás azon jegezedési magva, mely másokat független társadalmi állásra vezetett, nálunk is épen csak úgy meg volt, mint máshol. De keleti jellembélyegünk folytán nem volt sohasem érzékünk a szorgalom és takarékoság iránt, a jelen bőségében sohasem tudtunk számítani a jövő szűkebb napjaira.

A képzettségben pedig, ha körülnézünk, még sokkal elszomorítóbb képet mutat a szemlélet. Sok gyermekünket iskoláztatunk és a pálya vége felé irányuló versenyben csak minden tizedik ér célhoz, a többi kilencz elzúlik. Nincs fiainkban kitartás, utközben oldalra tér tizből kilencz és ez okozza azt, hogy hemzsegiünk a társadalmi sáskától, a kaputos, henezgő tudatlanoktól: a veszedelmes proletároktól. Sőt az a tizedik is, ki pléhdobozban, hű gonddal eltette nagy peccétes diplomáját, soha többé könyv után nem nyul, nem sajátítja el a ma folytonos vívmányait és 1000—2000 nap mulva felejt és elévül; ép oly sujtalan proletár, mint a többi.

Szónokok pedig egyáltalán nem vagyunk, nem mintha kevesebb tehetségünk volna, mint másnak, de nem gyakoroljuk. Társadalmi érintkezéseinkben használt nyelvünk lapos és trágár, magunk is érezzük, és így magasabb bírálat előtt hallgatni kényszerülünk.

Kicsinyes érdekünk pedig annyi van, mint hajunk szála, saját személyes aspirációkat mindenek fölé helyeztük, nem tudunk jogban élni úgy, hogy más jogait ne sértegetnénk. Más igényeit nem akarjuk látni, nem akarjuk tiszteletben tartani . . . és így nincs összetartás. Arról fogalmunk sincs, hogy együtt, vállaltva sokkal többre vihetőek egyéni érdekeinket, mint egyenként álnok, vakondak munkával, bosszuállásokkal vagy erőszakoskodással.

Mint a kor képzettségének meg nem felelő, némán széthuzó, önös érdekeket hajszoló tehetetlen tömeg, hogyne uralna minket a legkisebb értelmi tényező is, mely csakhamar küsmeri óriási fogyatkozásainkat. Mindenfelé, minden téren csak eszköz vagyunk percnyi használatra, melyet sietnek sutba dobni, ha nincs többé rá szükség.

És mi még miudig keleti nép vagyunk, de csak a hibákban. A barátságot, a lelkesültséget az önfeláldozást, az egymás iránti tiszteletet, sajnós, régen elfelejtettük: csak a tespedés, a tehetetlenség, az egymás iránti vak gyűlölet és bosszu maradt meg.

Ezek pedig mind így maradnak, ha magunk nem segítünk gyorsan az állapotokon.

Meg kell ismernünk a kitartósságot, észszerűséget, munkásságot, a baráti tiszteletet és szeretetet, a kölcsönös bizalmat és az elnézést az esetleg egyik vagy másik oldalon létező gyengék iránt, mert hiszen

TÁRCA.**Pikkoló-versek.****A kesergő özvegy.**

„Ily késő éjszaka ki jár
Ott kinn a temetőn?
Az óra már éjfélét ütött,
A föld már néma lón . . .”

Egy bánatos, bús özvegy az,
Ki térdre hullva sír.
Hű párja, férje nyugszik ott;
Azé a gyászos sír.

Zokogva nagy keserűben
Szegény nő úgy remeg!
És sűrű könnyezést között
Ajkiát így nyitja meg:

„Oh mért hagyál itt ily korán
Te engem, özvegyen?
Hisz tudhatád, te véled a
Nyugalmam elmegeen.

Jövöre vaj', ki lesz nekem
Erős, hű gyámolóm?
Nélküled élni!!!... meghalok,
Ha ezt elgondolom!...

Mély bánat egy enyhíti csak,
S ez szívem vigasza;
Most legalább miudig tudom:
Hogy hol vagy — éjszaka!
Birtalma Péter.

A roudniai zsidó.

Greiville Benritül.

Franeziából: IPOLY.

Gyorsan haladtunk át Lengyelországon — sürgős és fontos dolgaink hajtottak; azután e lapos, mocsáros és így egészségtelen vidék, mely Minsk és a bothniai öböl között elterült, egyáltalán nem esábitja maradásra az utazót. Városok és falvak a végtelen hosszú ut mellett majdnem mind egyformák, csakis a koresmák és a házak számában és a templomok nagyságában különböznek egymástól. Szegyenünkre bevalljuk, hogy egyedül a postállomások megpillantása ébresztett bennünk örömet, melyek ugyan nem igen nyújtottak festői látványt.

De ha az ember siet, ezer kellemetlen akadály áll az útjába. Ha gondolkozunk, belátjuk ugyan,

hogy az akadályok akkor is mutatkoznak, ha nem sietünk, csakhogy ily esetben nem vesszük észre.

Most azonban a sors üldözni látszott minket, mert két előfogati állomásból az egyikken sohasem találtunk postalovakat készletben és hol egy óráig, hol félnapig várunk kellett, azon a minden fontosság nélküli mellékuton, nem is ütközhetnek meg rajta.

Esetleg az utóbbi napon meglehetősen haladtunk.

— Attól félek, valami nagy baj vár reánk, — szóltam mosolyogva utitársamhoz, — ha csak a végzet meg nem elégette már kintzásait.

Alig hallgattam el, midőn a postakocsis félig felénk fordult a bakon és ostoroye hogyével egy városkára mutatott, melyhez közeledtünk.

— Ég — szolt igen higgadtan.

Az ég alján csakugyan rózsaszínű fény mutatkozott, mely egészen elsütötte az északi ég sajátos világozóját. A város tagozott körrajza élénken emelkedett el a háttértől óriási füstgömbök kíséretében, az orosz templom fehér vas kupolája visszaverte a sugarakat, mint valami rosszul foncsorozott tűkör.

— Mi e városka neve? — kérdém a postástól, ki hatalmas ostoresapásokkal biztatta lovait.

— Roudnia! — szolt. — Ez Roudnia mezőváros. Minden orosz vagy lengyel paraszt előtt három egymasmellé sorolt ház város, ha templom is áll köztük. Roudniában pedig két templom volt, egyike katolikus.

hol van az olyan ember, a kinek kizárólag csak fényoldala van, meg kell ismernünk az összetartás, az egyetértés sokszorozó erejét és csak akkor fogunk kijutni abból az ernyedt, tehetetlen és bosszút lihegő állapotból, melyben jelenleg rohadunk.

Mert ma nem a „keleti,” hanem a „nyugoti” gondolkodása a jövő.

Levél a szerkesztőhöz.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Becsés lapjának előző számában szives volt közzé tenni *Balogh Géza* volt képviselőnk azon megleghangu levélét, melyben e hűséges kerület választóinak 5 egykluson keresztül íránta tanusított bizalmáért meleg hangon köszönetet mondva, kijelenté, miként jövőre mandátumot nem vállal.

Közölte egyidejűleg a nagymihályi választó kerület képviselőt jelölő értekezletnek leírását s azon határozatát, melylyel e kerület képviselőjéül gr. *Vay Ernő* jelöltetett ki.

Mínthogy az október 14-én Nagymihályban tartott igen népes értekezleten elhangzott beszédek méltatására a „Zemplén” is kiterjeszkedett s eme közleményében a pártállások jelzésére, illetve az előzmények magyarázatára alig érhető paradoxon-nal bizonyos „*ruhaeserítés*”-ről tett említést, nehogy eme kétes értelmezést eltűrő közlemény félreértésre adjon alkalmat, Önt kérem, igen tisztelt Szerkesztő ur, legyen szives felvilágosító levelemnek lapjában helyt adni s ezzel a valódi tényállás tisztázásához s a választó közönség kellő tájékozásához hozzájárulni.

Közönségünk előtt tudva van, hogy kerületünk előző választásaiban én is tevékeny részt vettem; kevesen vannak azonban arra nézve kellően tájékozva, hogy én a választást nem mint országos politikai párttag igyekeztem legjobb tehetséggel befolyásolni, hanem mindenkor arra törekedtem, miként az egy célra törekvő tényezők felfogásában s intencióiban azt találjam fel s domborítsam ki, a mikben megegyeznek, s ne engedjem felszínre kerülni azon kérdéseket, melyek ellentéteket rejtenek magokban s melyek alkalmasak lehetnek a különben rokonszenvező elemeket egymástól szétválasztani.

Vezérelvéként én tehát a „békés”, az összetartás, az egyetértés” létrehozásán fáradoztam úgy a multban, mint a jelenben, s a közelmúlt tényleges nyugodalma méltó kárpótlása kerületünknek

A fogat élénken üzve, csakhamar a fehér-vörös-feketére festett vámsorompót érte, mely össze volt kötve az egész várost környező korláttal; egy zsíros forma ruhájú hivatalnok beszédre a vámot, néhány érthetetlen szavat kiállított, az utat elzáró gerenda kötelelességterület az égfelé emelkedett. E kormányzóság több utjain vannak még ily kezdetleges akadályok, daczára, hogy az orosz állam, a legtöbb ily vámjogot — legalább a keresett országúton — már beváltotta. Posta-kocsisunk rápaskolt lovaira, melyek maguk is vágyódtak mielőbb istállóba jutni: vágatva rohantunk két vagy három igen piszkos és rossz kövezetű utcán keresztül.

Ordítózó tömeg futott ugyanazon irányban a tűz felé és attól kellett félünk, hogy elgázolunk egy-egy féltucat zsidót, kik kétségbeesetten ordítva és hosszú kaftánjaikat emelve, előttünk törtettek a vész felé.

— Zsidó ház ég! — szolt postásunk, tovább üzve lovait.

Min ismered fel? — kérdé társam.

— Érzik a zsírja; — válaszolt a huneuzt és röhögött teli torokból.

Kocsink gyorsan befordult egy sarkon, közel volt a feldőléshez és azután megállott a posta előtt.

Csakugyan egy szegény zsidó mézárós faháza volt, mely a piacon, szemben velünk égett; a szerencsétlen hitsorsosai butorát az ablakon hajgálták ki. A tűz az épület hátsó részében dühöngött. Az épület homlokzata még egészen sötét

azon szunnyadó politikai elvekkel kapcsolatos reménybeliségekért, melyek csak a messze jövő „kilátásai.”

Ily irányban közreműködésemet hathatósan befolyásolta nemcsak az a tudat, hogy ezzel a közérköleszt szolgálom s a helyi közérköleket mozdítom elő, hanem tevékenységemet fokozta azon rendíthetetlen bizalom s mélyen érzett rokonszenv, melylyel volt képviselőnk személye iránt viseltem.

De erőt adott nekem a küzdelmekhez s biztosította a sikert azon száraz statisztikai adat is, hogy e választókerület legtekintélyesebb bírtokosai is *Balogh Gézát* kivétel nélkül támogatták.

Eddigi választásainkban tehát feltétlenül uralkodó volt a „személy”-kérdés s bár volt képviselőnk „nemzeti párti”-nak vallotta magát; — szeretettük őt osztatlannul, mert biztosak voltunk arról, hogy *kipróbált becsületességével, tudományával híven szolgálja hazáját s képviseli kerületünket.*

S íme most, hogy más „egyént” kell választanunk, akadnak, kik tollunk irigyliek a békét, „politikai elv” változtatásával akarnak illetni, holott e kerület, mint említém, országos politikai pártelvet nem vall s a választás nehéz munkáját mindig személyes kérdéssel oldja meg.

Ily előzmények után lett gróf *Vay Ernő* méltósága is e választókerület jelöltje; s én az október 14-én tartott értekezleten a régi nemes cél elérésére irányuló buzgalommal adtam meg köteles felvilágosításaimat mindazoknak, kiket fontos ügyünk érdekelt.

Ön a tanum t. Szerkesztő ur, hogy higgadt, komoly előadásom nem érintett sem „*ruhaeserítés*”, sem „*szörén*” viselt ruhát, mert az általam méltatott érvek-okok egybevetése után kimutatott következetességünkre való utalással fogadtam el gr. *Vay Ernő* szabadalvpartí jelöltségét.

Köszönet s üdvözzelletl vagyok

N.-Mihály, 1896. okt. 21-én

tisztelő live

Sulyovszky István.

Szobráncz, 1896. október 21.

Tekintetes Szerkesztő ur!

A szobránczi választókerületben a választási mozgalmak napról-napra magasabb hullámokat vernek. Dr. *Körösy József* az országos statisztikai hivatal főnöke e hó 18-án tartotta meg Szobránczon szabadalvpartí programbeszédjét. Szónoklata valóban tudományosan összeállított művét képezte az ékesszólásnak; kifejtette, miszerint ő első sorban mindenkor előharczosa leend a népnevelésnek és

volt, ellentéte a közeli és átható világának. Néhány kékes füstoszlop azonban már áthatott a tetőn és jósolni látszott, hogy az általános lángtenger nem késik soká.

Mialatt társam más lovak után nézett és utleveleinket láttamoztatta, én az állomás folyosóján maradtam; e hely néhány lábbal magasabb volt, mint a piac és teljesen uralta a jelenetet.

Lengyelországban a tüzesetek nem ritkák; de ha egy zsidó ház ég, csakis a zsidók sietnek oda, csak ők segítenek. A katolikusok mozdulatlanul nézik, — nem minden titkos öröm nélkül, — hogy pusztul el *Ábrahám* fiának „rosszul szerzett vagyona.”

Ez az embertelenség, ha nem is menthető, de megmagyarázható az izraeliták kiváló szerzési dühe által. Kereskedői ügyességük folytán magukhoz ragadják e szerencsétlen tartomány jövedelmének legnagyobb részét; a nép már eredetileg szegény, de a nagy mérvben elterjedt uszora egészen kifosztja mindenéből.

A mézáros neje és gyermekei a piac közepén guggolva, jajveszékléssel hasították a levegőt; kuttyák ugattak, lovaknak, melyeket kifogtak, örömmel rázták esőrgős nyaklóikat, míg az újabb helyettesek hámjaira most aggatták fel a minden nagyságra csemettyüket, — ez együttvéve kiállhatatlan éles hangszíj volt. Betörtém füleimet.

E perczben láttam, hogy a zsidók a kezükbe ragadt butordarabokkal örülten rohannak ki ajtón, ablakon egyaránt; fehér füsttömeg töltötte

valamint multját jellegzi a becsületlen munkásság ünzetlen és független gondolkodás, azonképen céljai elérésében mindenkor azok voltak vezérelvei.

A gyönyörű szép, szónoki hűvel előadott programbeszéd után *Mocsáry Géza*, volt országgyűlési képviselő, óriási hatás között tót nyelven szólt a választókhöz. Üdvözölve a mintegy 800—900 főnyi gyülekezetet, örömet kifejezi a fölött, hogy az óriási hivatalos pressió daczára, ily szép számmal jöttek össze a szabadalv jelölt programbeszédjének meghallgatására. *Mocsáry* nagyhatásu beszéde után, az összegyűlt választók szünni nem akaró kívánságára *Kormos Béla* kir. járásbíró ajánlotta néhány lelkes szóval a jelöltet. Nem lehet leírni a lelkesedést, melylyel a közszereletben álló járásbíró szavai a választó közönség részéről fogadtattak. A beszédek végeztével a „*Szilágyi*”-féle vendéglőben társas-ebédre gyűltek össze úgy a járás intelligensebb választói, mint a szabadalvpartí jelölt kíséretében érkezett bpesti, nagykaposi és ungvári vendégek. Jelen voltak: dr. *Bossányi* Iván budapesti ügyvéd, ki kétszeri felszólalás alkalmával rajongó lelkesedésre ragadta a hallgatóságot, mélyen átgondolt és valódi szabadalvütségtől átlengett szónoklataival. *Mocsáry Géza*, ki a töle megszokott, szívbeli jövő hangokon lekesítette kítartásra a szabadalvütség zászlaja alatt küzdőket. *Ratisz* Bertalan ungvári ügyvéd, *Kozma* n.-kaposi járásbíró, *Dancs* Bertalan, kir. tanfelügyelő, a m. kir. pénzügyigazgatóság és erdőgondnokság szivesen látott tagjai.

A bankett alkalmával tartott szónoklatokra, melyeknek többé-kevésbé a szabadalvütség eszméi és az eszmék képviselője dr. *Körösy József* voltak tárgyai, sikerült módon s mindenkor élénk helyesléssel kísért beszédekben felelt meg.

Csak az a különös, hogy a szobránczi kerület néhány nagyhangu szabadalvütséket valló koripheusa, a néppárt által támogatott és néppárti eszmékkel szaturált nemzeti párti képviselő-jelölt sokerét tollják. Azonban úgy látszik, hogy a szabadalvütségek terjedésének gátat emelni nem lehet, s az országgyűlés jövő czyklusára a szobránczi kerületet dr. *Körösy József* hírneves tudós, hazánk disze, fogja képviselni.

Mesarthym.

S.-A. Ujhely, 1896. okt. 20.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy a városunkban oly rokonszenvesé lett „Felső-Zemplén” ezimű lap terét alábbi soraim közlése érdekében igénybe vehessem

meg a helyiségeket, melyeket elhagytak. Vörös sugár tört át a füstgomolyon, a belső berendezés gyult ki. Néma csend állott be egyszerre.

Az ily pillanatban mindig van valami ünnepeles.

— Milyen szépen ég! — szolt mellettem higgadtan egy nagy szalás kozák, szürke sapkában.

Ránéztem... nyugodtan füstölt rövid száru makra pipájából; összetett kézzel és épen nem rejtegetett örömmel szemlélte a tüzet; de szemei hunyorogtása mutatta, hogy néhány pohár pálinkával többet ivott, mint kellett volna.

— Szerencsétlenség! Szerencsétlenség!... — kiáltott fel kétségbeesetten a mézárós. A piac közepén állott és rémülten nézte síró családját. Haját tépte és a fülei melletti göndör fürtök lázas mozdulattal élénken lobogtak a szélben.

— Szerencsétlenség! ordított utána karban a többi zsidó.

— Bent felejtettem öreg anyámat! — jajveszékelte a szerencsétlen.

— Veletek hittem, — szolt nejehez, ki rémülten hozzáfutott, legkisebb gyermekét karján tartva.

— Hol van? — kiáltott rá a többi.

Kétségbeesett mozdulattal a házra mutatott és arcát szoknyájába rejté.

Nem nevettek többé, mert bármennyire zsidó, de asszony volt.

A bal szobában van, — szolt a zsidó, — a tűz még nem ért el odáig... Mentsetek meg barátaim, folytatá kétségbeesetten, könyörgő hangon.

és önöket a képviselőválasztási mozgalmakról értesítem.

Folyó hó 18-án délután 4 óra a „Diana” kertben helyből és vidékről nagyszámú közönség gyűlt össze, hogy meghallgassák a kerületi volt képviselőjének, *Dokus* Ernő cs. és kir. kamarásnak beszámoló beszédjét.

Négy óraker az emelvényre lépett *Miklóssy* István görög kath. lelkész és szép szavakkal üdvözölte a megjelenteket és indítványozta, hogy *Dokus*ért egy husz tagból álló küldöttség menjen el.

Néhány percz mulva a küldöttség visszaérkezett *Dokussal*, a kit lelkes éljenzéssel fogadtak és a *Miklóssy* felkért beszámolójának megtartására. *Dokus* nagyszabásu beszédben számolt be a saját és pártja működéséről. Beszéde felkarolta az összes aktuális kérdéseket. A nagy tetszéssel fogadott beszéd után *Ujfalussy* Endre városunk ösz bírāja meghatott szavakkal mondott köszönetet a volt képviselőnek önzetlen működéséért, mire *Miklóssy* a választók megbízásából újból felajánlotta *Dokus*nak a mandátumot, mit az el is fogadott.

Ellenjelölt hiányában a választás egyhangu lesz. **A. F.**

Vegyes hírek.

— **Főispáni krízis.** Ungmegyében a kedélyeket izgalomban tartó képviselőválasztások mellett van most egy másik igen fontos dolog is, a mi iránt nemcsak a szomszédos megyében, de nálunk is igen nagy érdeklődést tanúsítanak. Ungmegye főispánja ugyanis a szobránczi kerület szabadelvűpárti képviselőjét *Kőrösy Józsefet* nem akarta a kerületben protogálni és a járás körjegyzőinek és más korteseknek meg volt hagyva, hogy a nevezett jelölt ellen dolgozzanak. Mint a beavatottak beszélnek, a főispán még ennél is tovább ment és felutazott *Temesváryra* Budapestre és a miniszterelnöknél jelentkezett a szobránczi képviselő választás ügyében, hol azonban a főispán tudomására hozták, — mit különben ő a nélkül is igen jól tudott — hogy a központ jelöltje nem *Temesváry*, hanem *Kőrösy*. — Állítólag a miniszterelnök mondott még egyebet is a főispánnak, a minék következménye mindjárt a választások után abban fog nyilvánulni, hogy Ungmegye új főispánt kap.

A sztárai gyilkosságból kifolyólag. Ebből a sokat emlegetett gyilkossági esetből kifolyólag — bár kissé elkésve — foglalkozni kezd az országos közegészségügyi tanács is. Mint ugyanis a „Pester Lloyd” egyik utóbbi számában, az „Ügyvédek Lapja” nyomán közli, foglalkoztak a

gróf *Sztáray* Istvánon elkövetett gyilkosság! esetben folytatott elővizsgálat azon részével, mely szerint *Sztáray* „bizonyos” tekintetben a közérköles rovására szintén eszközöltek vizsgálatot. E vizsgálat miatt a esendőrség ezen páratlan tulkapasáért a honvédelmi miniszternél fejteltetés tétetett, a hol kilitátsba is helyezték annak méltó megtorlását. — Ennek folytán megemlítjük, hogy a mi esendőrségünk épenséggel nem hibás ez ügyben, mert — és ezt a meghatározottabban állíthatjuk — a vizsgálat e neme a jelenvolt esendőrhadnagy eszméje volt, mit a kir. ügyész és vizsgálóbíró szintén helyeselték. A mi esendőrségünk csak teljesítette felelősségének parancsát, amikor segédkezett e tekintetben. — Mindenesetre dicsérendő az országos közegészségügyi tanács közbejárása, mert ilyenmü vizsgálattól még Európa nem hallott, mert valamint a madár repülése és a hal uszása nem hagy hátra oly nyomokat, melyeket *konstatálva* lehetne, épen úgy nem hagy hátra az a „bizonyos dolog” elkövetése sem nyomot.

— **Hány választó van megvénken?** Az idei képviselőválasztások alkalmából szavazati joggal bírnak megyénk 8 kerületében összesen 22989 en. Kerületenként pedig van: a megyeszékhelyben 1467, a mádiában 1154, az ó-liszkaiban 1284, a s.-a.ujhelyiben 2482, a királyhelmezében 3069, a töketeresében 3497, a nagymihályiban 3790 és a homonnaiban 6246 választó.

— **Az adópré.** Városunkban az utóbbi napokban ugyancsak nagy erővel hozták működésbe az adóprést, a lakosság szomorúságára. A prés kezelők könyörtelenül bántak el mindenkivel. Ez ellen ugyan nem lehet panaszkodni, mert végre is — bár nem örömmel — adót fizetni kell. Hanem az adóbehajtási eljárás ellen bátrak vagyunk némi megjegyzést tenni, mely megjegyzést egyuttal ajánlunk a főszozababiro és városi főbíró figyelmébe is, kik bizonyára nem bírnak tudomással arról. — Ugyanis a községek rendezéséről szóló törvény egyik szakasza határozottan kimondja, hogy az adózó község, mielőtt megzalogoltatnék a késedelmes adófizetés miatt, legalább nyolcz nappal előbb „Adófizetés iránti megintés”-sel figyelmeztetendők és ha e figyelmeztetés dacára sem történik a fizetés, van helye a zálogolásnak. Városunkban azonban a törvény eme határozott intézkedését az végrehajtók épenséggel nem respektálják és minden megintés nélkül eszközlik a zálogolást. A megintési díjakat azonban (10 kroat) hűségeseen felszámítják és be is hajtják. — Hát ez nincs rendén és segíteni kell a dolgon, oly módon, hogy ha már behajtják az intési díjakat, legalább intsek is meg az adófizetőket és ne ronsanak be

senkihez tele ajtóval, mert ha esetleg nem tudnak, hát megmondjuk nekik mi, hogy az ilyen eljárásaik miatt teljes joggal ki lehet őket utasítani bárhonnán. Végre is az adózó közönség nem bírka, melyről az adóbehajtók kényük, kedvük szerint nyirhatnák a gyapjút.

— **Választási elnök.** A képviselőválasztás alkalmára a nagymihályi kerület részére a központi választmány által választási elnökökké *Póányi Géza* kir. közjegyző és *Görgey Pál* küldettek ki. — A választások, mint már említettük is, f. hó 28-án reggeli 8 óraker kezdődnek.

— **Sátoralja-Ujhelyi levelezők.** A fővárosi lapok némelyikében gyakran olvasunk közleményeket azon bekezdéssel, hogy „mint sátoralja-ujhelyi levelezők írja.” — Ez a tudósító ur pedig egyszerűen kiollóza híreink közül azokat, a melyek neki tetszését megnyerik és mint eredeti közleményeket, felküldi a fővárosba. Az ellen természetesen nem lehet és nincs is semmi kifogásunk, ha a lapok közleményeinket átveszik, de azt igenis teljes joggal megkövetelhetjük, hogy a beküldő nevezze meg a forrást, honnét a híreket kiollózza és ne tállja fel mint eredeti közleményeit, mert higyje el, legközelebb tudni fogjuk a módját annak, hogy az ilyen eljárások miatt miképp kopipintsunk a körmére annak a lelkiismeretes és hős sátoralja-ujhelyi tudósítónak.

— **Nem kövezik a Török-utczát.** Multi számunkban említett tettünk arról, hogy gróf *Sztáray* Antalné az ugynevezett Török-utczát, a hol leginkább az ő igazfogatái szoktak elvonulni és a hol oly botrányos állapotban van a kocsiút, hogy a rajta való közlekedés valóságos bűntettségzárba mehet, — ki szándékozik köveztetni. Mint most teljesen megbízható helyről értesítik lapunkat, a nevezett grófnénak eszéágában sincs a nevezett utca kiköveztetése, mit az érdekeltek kívánsága folytán ezennel nyilvánosságra hozunk.

A dobolás. Mint nagyon sok helyen a vidéki városokban és falvakban, nálunk is az a szokás, hogy a közönséget érdeklő városi ügyeket doboltatás útján hozzák nyilvánosságra. Csakhogy mig másott — ha nem is kizárólag magyarok a lakosok — magyar nyelven tartozik a dobos „közírré tenni”, addig nálunk ez mindig tót nyelven történik. Előismerjük ugyan, hogy városunkban erre nélkülözhetetlen szükség van, de ugyanakkor konstatáljuk, hogy nem végezne az előjáráság felesleges munkát, ha intézkedne az iránt, hogy a tót nyelvű doboltatás mellett magyarul is kihirdetné a nyilvánosságra szánt dolgok és ügyek mibenállását. Végre is Nagy-Mihály Magyarorszá-

Barátjai, kik eddig segítettek, a lángokra tekintettek, azután egymásra néztek kérdőleg és . . . elhallgattak.

— Menj érte magad! — ordított rá egy esavargó a tömegből.

— Vagyonom felét adnám annak, a ki megmenti! — kiáltott a mérsáros, kezeit tördelve . . . mentésétek meg barátaim a szegény öregot, mentésétek meg jó uraim!

És most a lengyelekhez fordult. Senki sem mozdult. A hosszú kozák szomszédomat megmozdult, azután habozott, végre a mérsáros elé plántálta magát, de bizony tántorgott egy kissé.

— Semmi ostobaságot! — szölt, a pipa még mindig a szájában volt. — Mit is adsz, ha be megyek érte?

— Őt ezüst rubelt, barátom, őt ezüst rubelt! Az egy élő Istenre, őt ezüst rubelt?

— Az nem sok, — szölt a kozák. De végre is nincs időnk alkudni. Ugy-e hallottátok mind? kiálta a többi felé, ugy-e hallottátok, őt rubelt mondott?

Helyeslő moraj futott a tömegben végig.

— De csak akkor, ha kihozod, — szölt a zsidó, a katona karjába kapaszkodva; — ha nem, akkor nem ígértem semmit.

— Marha! — ríftent rá a kozák. — hisz nem is mulatságból sétálok a tűzbe. Hát hol is van az az aszott boszorkány anyád?

— Az ágyban, a balszobában a sarokban.

— Jó! — dörmögött az orosz. Segítsen az Isten! — kiáltott s azután messze terjedő hangon.

Egy ugrással a folyosón termott. Rondina egész lakossága visszafajította lélegzetét. . . A kozák keresztet vetett magára és el-tűnt a füstben.

Lovák készen állanak, — szölt a kocsis a bakra mászva.

— Várj! . . . szöltam halk hangon.

Barátom mellettem állt és szint oly figyelemmel várta a dráma megoldását, mint mi.

A kozák füstbe borítva jelent meg, karjában tartotta a félg elájult vén zsidót. Pipája akkor is a foga közt volt.

Diadalmas ordítás fogadta.

— Itt van az öreg anyád, — szölt a zsidóhoz. E pillanatban ágyulövösszerű zajjal megpat-

tant a tető, és az egész épületet elborította a tűz, de ez most már senkit sem érdekelt: minden szem a kozákra volt függesztve.

— No fizes! — szölt.

— Hogyan, hebegott a zsidó, már? Várj legalább mig esaládomat biztonságba hoztam!

— Ne marhaskodj! — dörgött rá fenyegetőleg a kozák, (ugy látszik ez volt a kedvencz szava) fizesz ki azonnal, mert . . .

Gyáva szokásból a mérsáros arca elé tartá kezét, de a kozák nem is akarta megítni. Rámereszté szemét, melyekben kigyult a harag tüze. Fősvénységétől elvakultan, a zsidó nem ügyelt erre: reszketve vette elő zsiros tárcáját kobléből, ha-

bozva nyitotta, turkált benne hosszasan, végre egy rongyos darab papirt vett elő és a tűz új táplálékot nyerve, élénken megvilágosította az egész teret mintha dél volna.

— Egy rubel! — ordított a kozák — pipáját messze eldobva — egy rubel, mert életemet veszélyeztettem! Egy rubel! Oh! Te átkozott kutya! Inkább ingyen visszaviszem!

Ismét megragadta a szerencsétlen ven aszsonyot és mielőtt valaki kitalálta volna gondolatát, a ház felé rohant. A folyosó mégsem égett; oda sietett terhével, meglöblölte és beledobta a tűzbe. . . Azután a tömeg felé fordult:

— Egy rubel! . . . Disznó zsvány! Menj, keresd meg most ingyen anyádat!

A megrémült tömeg elémult . . . Kocsiba ugrottam, barátom utánam.

— Vágtass! kiáltottam a postásra.

Nem voltam képes tovább maradni.

Abban a pillanatban, hogy a postakocsi elindult, a homlokfal előre szakadt és elválasztotta a kozákat a tömegtől. Magas alakja feketén vált el az izzó háttértől. Átakart ugrani az akadályon, egy lezuhanó gerenda föbe ütötte és elbukott . . .

— Gyorsan! Gyorsan! Kényörögtem a postakocsinak és hogy sürgessem, ökleimmel vertem hátba.

Közbevágtott, lovai vágtattak; a tömeg gépié- sen kitért és néhány percz mulva a szabad tujon voltunk . . .

Egy hétig nem tudtunk aludni.

han van, a hol pedig — amint tudjuk — a hivatalos nyelv a magyar.

— **Kinevezés.** A nagymihályi választókerület volt országgyűlési képviselője, Balogh Géza, legközelebb közjegyzővé lesz kinevezve.

— **Farkasok garázdálkodása.** Papina községben s vidékén a farkasok igen nagy számban vannak elterjedve, mit legjobban igazol az is, hogy világos nappal megtámadják a mezőkön legelő juhokat. Így a napokban is báró Königswearter Vilmos jühaít támadták meg és közülök körülbelül 25 darabot pusztítottak el.

— **Tűz.** Papina községben tűz volt, amikor is Sommer Lajos nagy esürje és melléképületei hamvadtak el. A kár 1200 frt.

— **Sárospatakon** f. hó 18-án programbeszédet tartott Dr. Vásonyi Vilmos függetlenségi (Kossuth) párti képviselőjelölt nagyszámu lelkes közönség előtt. Ugyanakkor a kerület szabadelvű párti polgárai O. Liskán gyűléseztek.

— **Nagy tűz Falkuson.** Folyó hó 20-án éjjel Falkuson ismeretlen okból tűz keletkezett és elhamvaszott négy nagy esürt és nagyobb mennyiségű takarmányt. A tűz Weinberger József házának szomszédságában volt, kinek az udvarán van egy nagy magtár, hol 25—30 csomag gyufa és egy nagy hordó tűzveszélyes olaj volt elhelyezve. Ennek a magtárnak közvetlen közelében pusztított a tűz és csak Weinberger Zsigmond falkusi lakosnak köszönhető, hogy a tűz át nem esapott a magtárra, mi ha bekövetkezik, tekintve, hogy nagy szél is volt, leghetett volna a fül falu. Nevezett önfeláldozó oltási munkája közben meg is sérült.

— **„Az orvos orvosa“** ezimel mai számunkban Városv Gyulától, a „Veres Dániel“ ezimel vig regény ismert nevű írójától egy fölütte érdekes, jóízű humorral írt elbeszélés közlését kezdjük meg, melyet a jeles szerző egyenesen lapunknak volt szives átengedni és a melyre különösen felhívjuk olvasóink figyelmét.

CSARNOK.

Az orvos orvosa.

Elbeszélés.

Írta: Városv Gyula.

I.

Dr. Héttvári Gergely kiérdemült községi orvosnak a városka főutcáján állott a háza. Az egyik sarok a plebánia megrogyott épületével, a másik a reggeltől estig nyitott ajtája patikával kezdődött. Az elsővel tő, a másodikkal áttellesszomszédos lak vala az orvosé.

Az utcát naposszat élet, zaj töltötte be. Kocskák robbogtak le-fel; lármás alakok haladtak tova s a műhelyekből pattogás, dal tört elő.

Héttvári épülete az ő örökké lezárt zsaluival, magas köfalakításával és néma lakóival úgy bámult bele a nyüzsgő, tolongó életbe, mint a hal-dokló megfűrésedett szeme az őt környező társaságba.

Az ő portáján a csend, nyugalom és halál pihen. A lezárt redőknek és magas kökerítésnek hangtalan bekéjét minnek sem szabad megháborítani. Néma a gazda, kevés szóval intézkedik a hávezetőnő s az egyetlen inasnak a községvégi korszmában szabad magát kiordítania, vagy ha kedve tartja, kidalolnia.

Az orvosi irodában, az egykori rendelő teremben, világra szelő tervek foguzanak meg az agyban és vetettek papírra. Jaj annak, a ki e munkát megzavarja. Pusztulnia kell a házból. A munka és magány temploma nem tűri keblében a zajongókat.

A kaputól balra, néhány lépésnyire, fehér vastábla függ a folyosó lépcső fölött, rajta nagy goromba fekete betűkkel: „Csend!“

A tudománytól beteg embernek szót fogadott Bogárhegyes, s Mayer Sándor patikáriusnak kívül, a ki iskolatársa volt és jelenleg is lelki jóbarátja, három év alatt csak háromszor zavarta meg a nyirkos hallgatagságot, midőn adóösszeíró deputáció tette be hozzá a lábát. Ezek is csendben dolgoztak s Héttvári csendben és sorban megtapogatta

a bizottság minden egyes tagjának a pulzusát, ha nincs-e lázuk vagy kolerájuk?

A térs udvar szabálytalanul fölburjanzott gyepell, szakállas czirokáddal és széles lapulevéllel van benőve. A kocsiszín összetöredezett ajtajával még áll, romjai nyomát mutatják még az istállóknak, de a sárgára festett bricska valamerre méltatlan vigécezeket hordoz s a két tüzes paripa lankadt inakkal szánt idegen gazdáinak, árpa alá.

A baromfi is kivész lassanként az udvarról. A tyukok keveset tojtak és nem tekintve a vastábla jóakaró intelmére, sokat káráltak. A csendzavarók életükkel laktak. A görkakas kegyelmet kapott, míhez nagyban hozzájárult az özevgyi bánat, mely kukurikusz gégejére az életunság ritkán fölpatlant zárát verte.

Sértés évek óta nem lakja már az ólat s az oklatan jószágok közül csak egy vén eb maradt meg, mely tisztességűdó kutyaához illőleg, nyugodt mozdulattal, vakkantás nélkül harop bele a drótosztól lábászárába, midőn ez mitsem tudja a házi állapotról és minden jót remélve, ordítja be a kapuajtán: „drótoztassik kee, asszonyok!“

Csücsnek, komolyságnak kelle itt uralkodnia; így kívánja és parancsolja ezt a gazda, Gergely bácsi. Akkoriban a „Heretyutyu“ klasszikus nótája járta az országot, mely tudvaleg nem csak a paloták párfüvés, hanem a falvak subás alakjait is extáziába hozta. E nótá Gergely bácsi inasai közül csak háromnak esavarta ki a nyakát, pedig amugy pontosak és hüek valának, s mindeneket lelkiismeretesen elvégzőnek. Mutatta a cselédkönyv, melybe Héttvári a következőket írta: „Pontos, szorgalmas és hü; csak a torka bő.“

E három inas nem is kapott bortartó gazdánál soha helyet; pedig kettő közülök életében sem ivott szeszes italt.

Gergely bácsi így büntetett. Nem is kopogtatott ezek után nála nótás legény, még az utcaját is messziről kerültk. Időközben alkalmazott két némat, kiket csakhamar el kellett csapnia, mert mint alább bővebben ki fog tűnni, az experimentációk alkalmával oly szörnyűséges szereket nyelettek velük, hogy lázón és kolerán kívül a vesztség is jelentkezett rajtuk, s adta-teremtettézn nem bírván, megtorkolozták az urat. Ezeket három süket követte, kik, miután szolgálati teendőik felől csupán a gazdáinak szájjárársából jóslgattak maguknak, vagy a paranesot a kezök és arez játékából lesték, avagy ezek nem sikerült esetén úgy kellett őket ide-oda taszigálni és lökdösnü: rövid idő alatt ágyba döntötték Héttvárit.

Sok küzködés és kiábrándulás után megtalálta végre az embert, akit két álló évig hiába keresett. Mikor Keesege Péter elfoglalta új állomását, katona obsitján és duzzadó egészségének kívül nem volt más, mint a rajtavaloja.

A hármas társaság kerék egész lett. Gergelynek, Ruzsi néniének és Péternek soha nem volt még hitevérsége. A negyven éves orvos hájának szám, a megvéndhet gazdasszony hájának pedig szín-hiánya az új szolga fején lett pótolva, ki két év alatt csekélyke 600 o. é. frtkot rakott a takaréka.

Mind a három reggeltől estig hallgatott, s ki-ki végezte a maga kötelességét. Az öreg asszony főzött, a két férfi pedig zart ajtók mögött fontos dolgokban kísérletezett.

A városka, mely kezdetben sokat foglalkozott a néma házzal, megszünt beszélni, s ha gazdájáról olykor említett tettek, szánó részvétellel jegyzé meg; dr. Héttvári Gergely meghalt az emberiségre, az egykor ügyes és kedves doktor egészen megbolondult. Csendes tébolyodott.

Ezelőtt tizenöt esztendővel, midőn szülőföldén Bogárhegyesen letelepedett, s a község nyomban meg is választotta orvosának, a belhizelő modoru embert mindenütt szivesen látták. A betegeknek vigaszt és egészséget, a vidám társaságban kedvet, a lányos házakhoz a reménykedés egy különös fáját vitte.

A hetvenharmadik nagy kolera vetette meg ama fal alapját, mely őt a társadalmától oly rohamosan eltávolította. Talán a kór sikeres gyógyítása, vagy az ambició zártá rá az ajtót? Úgy lehet, mind a kettő. Mert arra tanu az egész vidék, hogy keze alatt egyetlen kolerás sem pusztult el.

Vajjon miféle preparátumokat alkalmazott? Anyitt tudtak, legalább szemtanuk állítják, hogy valami sárgás folyadékot gyömöszölt a paciensekbe, kit azután letakartott dunnával, paplannal és pokróccsal; ha volt subája, azt is a tetejébe rakatta, azután ott hagyta magára, hogy föjjön meg a saját levében.

A megfőzött beteg ég felé meredt hajjal emlegette, hogy a helyett a sárga nem tudja micsoda

helyett, jobb szeretett volna sustorgós istennyilát nyelni, s a párolgató kura helyett az emberévő hóvák között kopogótt táncolni.

Másnap azonban leemelték az ápolók a dunnát, paplant, pokróczot és subát, az ágyból egy piros pozsgás alak ugrott elő, megéve egy fölfont szalonnát és egy negyed kenyeret, kaszát ragadott és kiment a buzába.

Ezek történetek 1873-ban Bogárhegyesen a Gergely bácsi keze alatt. De sokan is megcsokolták azt a kezet! Pedig az a kéz durva és goromba volt; ha a kliens kissé rezonizott, lekapatta a négy keze lábáról, felpöcöskölte a száját, s olyan méretlen porciózt öntött a torkába, hogy a verifényes napot is teli éjszakának nézte. Hanem meggyógyult, s ily esetek folytán úgy fölzaporodott betegeinek a száma, hogy négy dokornak is elég dolgot adott volna.

Két évig tartott ez így folytonosan. A harmadikban azonban a hozzájáró szenvedő emberiség száma tetemesen megerapant; a negyedikben a négy keze megmaradt néhányan is elküldte, mert neki dolga van, nem ér rá. Az ötödik esztendőben azt mondta a község, hogy olyan orvost, aki nem ér rá a beteghez menni, legyen bár Kináig és Japánig szóló neve, nem fizet. Hanyagság ezimén fölmondta neki s választottak egy fiatal szemiat.

Héttvári a fölmondó levelet fásultan esavarta össze és dobta a tűzbe: most már nem háborgat senki és semmi!

Hírnevél és tudományával magányba vonult. Ezeket, valamint az agglegényességét és kopaszodó fején kívül nyugalomba követte őt egy szép díszes ház, száz hold első minőségű föld, melyet haszonbérbe szokott adni és a megyei takarékpénztárban kamatozó 10,000 frtja.

Igy könnyű nyugalomba vonulni.

Ősz este volt november végén. A kis város utcáin ötszáz lépésről kiabáltak egymásnak jóéjszaka az aludni tőro olajos lámpák. Az utak közepén küllő derekúgú érő sár; kövezet és gyalogjáró sehol, a kettős és egyes pallók fölött három ujnyi sár. A levegőben köd és eső. Vézna embernek kocsiba kellett fogatnia, ha a szomszédba át akart menni.

A néma ház nagytermének három ablakára régen rázárultak már a spalet-táblák. A két asztalon két-két gyertya égett, míg a mennyezetről tejlámpa szórta világát. A belülfülo kályhában, barátságos meleget árasztva, angol kocsak izzott.

A tágas szoba berendezése visszariasztó hatást okoz a belépőre.

A falakon borzalmas képek függenek, vászonra festve egy orvosi bonczolóterem minden jelenete. Természetes színekkel, finoman árnyékolva, szétdarabolt testrészek merednek a szemelőre, törzsök, fej és láb nélkül, csipetű vasból alálógó belső-részek, okulárés emberek czilinderben, ezerszer nagyító üvegvel, a mint gyomrot és tyukszemet operálnak; halottvívők a szt. Mihály lovával, rajta holtteteme, melynek nyakába tiszteletreméltó uri ember életitánt önt, melytől a szomszédos képen felül a halott, a harmadikon leszáll a lóról s haza baktat, a negyedikben feltucat magzatokörben óriási paprikáshus darabokat nyomkod a fogai közé.

A déli részen üvegsekreány áll. Egyik szekrényben kitömött madarak és emlősök, halak, összeesavardott kigyók, spirituszban gombostükön ugráló bogarak. A másik rekeszben dróton járó emberi csontváz, belső részek nélkül, melyeket megunva hordani, egyenként a lábái közé helyezett, hol azok kővé meredtek.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői posta.

A. V. (S.-A.-Ujhely.) Eddig valóban nem is tudtuk, hogy lapunk fölül olyan megtisztelő véleményt alkottak ott. — Bizony minden héten lehetne valami tudósítást küldeni.

Sz. J. (Bánóc.) Megkaptuk, átválasztás után nyilatkozunk, Amazt kívánsága folytán átadjuk a kiadóhivatalnak, honnét alkalomilag átvéhet.

Kiváncsi. (Málya.) Persze, hogy nem igaz és így alaptalan volt az öök aggodalma Podányi Pál állítólagos föllépése miatt. Valami értelem egy szüleményét az egész. Azt igen helyesen jegyzi meg, hogy az illető szerkesztő nem kutathat az után, vajjon könnyelműen félrevezet-e-e vagy nem, hanem jóhiszeműleg közli a híreket. Már most határozottan mondhatjuk, hogy egyhangulag.

Brutus. „Hát még te is fiam, Brutus?“

„Hogy is ne!“ Nem „élezkép“ ez; legelőbb hír lenne, de nincs semmi garantíció arra nézve, hogy megtörtént, ennél fogva nem volt közölhető.

K. H. (Homonna.) Ha mind azt elhagynék, ami nem bele való, mi sem maradna a czikkből, Közlésére nem vállalkozunk.

Öreg urnak. Az üdvözlötet tisztelettel fogadjuk. Leve-
lének azonban azon részére, hol tanácsot kér tőlünk' alig
felelhetünk. Ön ugyanis arról panaszkodik, hogy neje, mintán
éjjel nem tud aludni, felkelti őt és fityillásra kényszeríti
az ágyban. Erre aztán tőlünk kér tanácsot, hogy mit tegyen.
Őszintén szólva egyéb tanácsot nem adhatunk annál, mint-
hogy ajánljuk: fültylőn továbbra is türellemmel mindaddig,
mig sárgarigóvá nem változik és aztán majd elrepülhet.

Felelős szerkesztő:

G Á L V I L M O S.

Kiadó-tulajdonos:

L A N D E S M A N N B.

5580. szám.

896. P.

Árverési hirdetés.

A nagymihályi kir. járásbírósa az 1881.
évi LX. t. cz. 104. §-a értelmében ezennel közhírré
teszi, hogy a sátoralja-új helyi kir. törvényszék
1896. évi 8156. sz. végzése következtében *Dr. Haas*
Bernát ügyvéd által képviselt *sátoralja-új helyi*
polgári takarékpénztár javára *gróf Sztáray István*
örökösei ellen 13000 forint jár. erejéig foganatosított
biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 15101 forint
becsült lábasjóságok, nevezetesen: lovak, ökrök,
tehének, borjúk, sertések, továbbá szalmás (csépe-
letlen) termények és takarmányból álló ingóságok
nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek eszközölésére **1896. évi**
november hó 2. napjának délelőtt 11
óraig Sztárayra, a *gróf Sztáray*-féle udvarba,
határidőül kintzettek és ahhoz a venni szándékozók
oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett
ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. és 108. §-a
értelmében készpénzzel és a legtöbbet
igérőnek becsáron alól is elfognak adni.

Királyi járásbírósa, Nagy-Mihályon, 1896.
okt. hó 17-én.

Roskovics János

kir. járásbíró.

383. szám

1896

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz.
102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a királyi helyzei
kir. járásbírósa 1896. évi 5513. számú végzése következtében
Dr. Reichard Solomon ügyvéd által képviselt *Központi*
Takarékpénztár javára *Ferdinánd* ellen 2500 forint jár.
erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül
foglalt és 3650 forint becsült borjúk, bikák és tehénekből álló
ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a n. mihályi kir. bírósága 5337/1896.
számú végzése folytán 2500 forint kötelezettség, ennek 1896. évi
szept. hó 10. napjától járó 60% kamatai és eddig összesen
170 forint 60 kralban bírólag megállapított költségek erejéig
Hegy község bírájának házában leendő eszközölésére **1896.**
évi nov. hó 11. napjának délelőtt 10 óraig hatá-
ridőül kintzettek és ahhoz a venni szándékozók oly megjeg-
yzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881.
évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzzel és a
legnagyobb összegűtől igérőnek becsáron alól is elfognak
adni.

Kelt Nagy-Mihályon, 1896. évi okt. hó 21. napján.

Gál Vilmos,

kir. bír. végrehajtó.

187. szám.

1896.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102.
§-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ungvári kir.
járásbírósa 8878/1896. pl. számú végzése által *Schwarz*
Bernát és *Mandl Henrik* végrehajtók javára, *Mazur János*
(katona) jászrebi lakos ellen, 90 forint, ennek 1895. év
június hó 24. napjától számítandó 8% kamatai és eddig
összesen 34 forint 79 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt
kielégítési végrehajtás alkalmával bírólag lefoglalt és 332
forintba becsült 3 ló, 1 tehén, 5 juh, koca, széna, agyancmű
és butorból álló ingóságok nyilvános árverés útján el-
adtnak.

Mely árverésnek a szobránezi kir. járásbírósa 2700
pl. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén vagyis
Jesztreben alperes lakásán leendő eszközölésére **1896. évi**
november hó 2. napjának délelőtt 10 óraig hatá-
ridőül kintzettek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjeg-
yzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen
árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet
igérőnek becsáron alól is eladtnak adni.

Az előírt végrehajtó ingóságok vételára az 1881. évi
LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz
kifizetendő.

Kelt Szobránezen, 1896. évi okt. hó 4. napján.

Rugats Lajos,

kir. bírósági végrehajtó.

Első Nagymihályi + Temetkezési Vállalat

Fő utca Nagy-Mihály. Saját ház.

Elvállal **TEMETKEZÉSI MENETEKET** saját diszes
halottas kocsján.

Nagy választék a legjobb minőségű

ÉRCZKOPORSÓKBAN

főképben tartós és gazdag díszítéssel, valamint fénymázu, politirozott, selyem vagy
bársonnyal bevont **fakoporsókban**.

■ Nagy raktár művirág sirkoszorukban. ■

Sürgönyezim: Temetkezési Vállalat Nagymihály.

Tk. 3095. és 3497. sz.

1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósa mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a *Leim-*
Spodium-, Knochenmehl und Schwefelsäure Fabrik
in Saybusch cég és a *Magyar jelzálog hitelbank*
végrehajatóknak *Landau Feivel* végrehajtást szen-
vedő elleni 750 forint kötelezettség és jár. és 10821
frt 23 kr. tőkehátralék és jár. iránti végrehajtási
ügyében a homonnai kir. járásbírósa mint telek-
könyvi hatóság területén lévő Mrazócz község ha-
tárában fekvő

I. a mrazóci 1. számú telekjegyzőkönyvben
A. I. 1. 4. 6—58. sorszám alatt felvett ingatlanok-
ból $\frac{1}{4}$ részben a B. 11. sorszám alatti *Landau*
Feivel illető jutalekra 349 forint kikiáltási árbán.

II. a mrazóci 2. számú telekjegyzőkönyvben
A. I. 2—48. sorszám alatt felvett ingatlanokból
 $\frac{1}{4}$ részben a B. 10. sorszám alatti *Landau Feivel*
illető jutalekra 336 forint kikiáltási árbán.

III. a mrazóci 10. sz. telekjegyzőkönyvben
A. I. 1. 3—62. sorszám alatt felvett ingatlanokból
 $\frac{1}{4}$ részben a B. 10. sorszám alatti *Landau Feivel*
illető jutalekra, valamint a végrehajtási törvény
156. §-a értelmében az ugyanazon ingatlanokból a
tulajdonostársak, és pedig: $\frac{1}{4}$ részben B. 12. sorsz.
Landau Mózes Dávid, $\frac{1}{4}$ részben B. 13. sorszám
alatt *Landau szül., Landau Fani* és $\frac{1}{4}$ részben
B. 16. sorsz. alatt *Zucker szül., Landau Szili* nevére
írt jutalekokra 192 forint kikiáltási árbán.

IV. a mrazóci 14. sz. számú tjkönyvben
A. I—4. sorsz. alatt felvett közös legelőből a B.
12. sorsz. alatti *Landau Feivel* megjelölt jutalekra
az árverést 21 forintban ezennel megállapított kikiáltási
árbán elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt
ingatlanok az **1896. évi november hó 11-ik**
napján délelőtt 9 órakor Mrazócz községben
a községi bíró házában megtartandó nyilvános ár-
verésen a megállapított kikiáltási áron alól is el-
adtnak fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10%-át vagyis 34 forint 90 krt.
illetve 33 forint 60 krt. illetve 19 forint 20 krt. s illetve
2 forint 10 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz.
42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881.
évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-
képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a
bánapenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről
kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbírósa mint
telekkönyvi hatóságnál 1896. aug. hó 13.án.

Kotsch J. előadó távollétében:

Stépán, kir. albiró.

Legelősebb öltönyöket

saját nagy választéku valódi angol
gyapjuszövetekből
a legújabb divat után és leggyorsabban
készít:

REICH ADOLF

Nagy-Mihályon, főutca.

Barnai Andor

a „K o s”-hoz címzett szállodája

Sztáray gróf kastélya átellenében

Nagy-Mihályon.

Ajánlja kitűnő minőségű valódi hamisítatlan, az
1893. évi XXXIII. törvényezikk értelmében kezelt

asztali és csemegeborait

utezai kimerésben mérsékelt árbán,

Kitűnő minőségű asztali bor	1 liter	42.
" " " "	"	54.
" " " "	"	60.
Feszt-féle <i>Vinnai gyöngy</i>	"	1.00.
Hegyaljai szamorodni	"	1.20.
" " " "	"	1.50.
889-iki " gyógybor	"	200.

Az orvos urak b. figyelmébe!

Tokaji asszú gyógybor	1 liter	3.00.
legf. " " "	"	4.00
legf. " " "	"	5.00
Ménési veres asszú	"	2.50
Kitűnő ó szilvórium	"	1.10
Szirmiai régi	"	1.50

A borok árai nagyobb mennyiség vételénél egyez
ségileg olcsóbbak.

Van szerenésém a n. é. közönség szíves tudomá-
sára hozni, hogy üzletemben **állandóan friss**
csapolású kőbányai ser, villás reggeli
és friss kassai virstli kapható.

Ebéd, vacsora, hideg és meleg éte-
lek a nap minden szakában étlap sze-
rinti rendszer árak mellett kaphatók.

Az utazó közönség szíves figyelmébe ajánlom
ujjonnan renovált vendégszobáimat.
— *Tugas istállók és kocsiszín.* —

GOLDSTEIN ADOLF

épület- és díszmű-bádogos

Főutca **NAGY-MIHÁLY**. Főutca

Elvállal mindennemű

e szakba vágó munkákat a legjutá-
nyosabb árak mellett.

Nagy választék

porcellán-, üveg- és zománcozott
edényekben.

== L Á M P Á K ==

nagy választékban kaphatók.

LANDESMAN B.

Könyv- és papír-kereskedés

Könyvnyomda

Könyvkötészet

NAGY-MIHÁLY.

Alapított 1873.

* Dús raktára
kötött és kötetlen
munkáknak

a tudomány minden ágából.

AZ IRODALOM

legújabb termékei.

Képes díszművek

ünnepi ajándéknak.

Ifjúsági iratok

és

képeskönyvek

minden kornak számára, gondos
és gazdag választékban.

Magyar remekírók.

Mindenemű

Naptárak,

Albumok,

Almanachok,

Zsebkönyvek.

Ima- és ájtatossági

KÖNYVEK

egyszerű olesó, ugyszinte fényes

díszkötésben.

Iratpéldányok

és

RAJZMINTÁK.

A legújabb betűkkel bővített, egy nagy „Excelsior“
gyorssajtóval, valamint 8 segédgéppel (u. m. amerikai
gyorssajtó, nagy kéziasztó, papírvágó-, cartonvágó-, per-
forirozó-, drótfűző-, számozó- és bronzirozó-gép) teteme-
sen nagyobbított

KÖNYVNYOMDA

mindennemű nyomtatványok elkészítésére, u. m.:

*Művek, folyóiratok, hírlapok, közsé-
gi-, ügyvédi-, köz- és körjegyzői hivatalos,
továbbá takarékpénztári és egyéb intéze-
teknél szükségelt nyomtatványok, bál- és
lakodalmi meghívók, táblázatok, gyász-
lapok, névjegyek, falragaszok, uradalmi
egyházi és iskolai nyomtatványok, stb.*

REFORM-TINTA

minden írással foglalkozónak
öröme szolgál
s egy irodában sem
szabadna hiányozni.

Nem létezik
többé tintaféreg a tollon!!!

Nem
kocsonyásodik az üvegben!!!

A kormány által kiadott

Tankönyvek

és

TAN SZER EK

nagy raktára.

Vonalzott és vonalzatlan

gazdasági és kereskedelmi

Jegyzőkönyvek.

LEVÉLPAPIROK

dobozokban

simán és diszítéssel.

Író-, levél-, rajz-,
csomagoló és színes

papírok.

NÉVNAPI-

és

ÜJÉVI-JEGYEK.

Ügyvédi-, bírósági- és
községi

NYOMTATVÁNYOK.

Minden bel- és külföldi

Hírlapok

és

Folyóiratok

ugy helyben, mint vidéken
gyorsan szállíthatnak.